

Jacek Gurczyński

La doctrina del xoc i la desigualtat social

L'exploració no consisteix a treure diners del proletariat, només el temps i l'espai.

Karl Marx

L'Institut d'Oxfam va donar dades el 2018, que mostra que més de la meitat de la riquesa mundial només pertany a 8 persones. Com es pot acariciar el cap de la seva filla i quedar-se dormint fàcilment al mateix temps que és una d'aquestes **8 persones** i saber al mateix temps que una persona mor a partir de la set cada **20 segons**. Les desigualtats socials augmenten ràpidament, com els grans de blat en un tauler d'escacs: hi ha un gra al primer camp, i en l'últim camp hi ha **18.446.744.073.709.551.616 grans**.

La doctrina de xoc és un llibre i una pel·lícula que definitivament val la pena llegir i veure. La pel·lícula comença amb fotografies d'arxiu d'experiments realitzats pel psiquiatre Ewen Cameron. Als anys quaranta i cinquanta, va sotmetre regularment els pacients a electrococs. Creia que la ment d'un pacient que pateix de neurosi s'hauria de portar a l'estat de "targeta no escrita" abans de la teràpia fent servir una sèrie d'electroconvulsivants i grans dosis de drogues psicotròpiques, de manera que a les ruïnes de la "personalitat malalt", construir un nou i saludable. Com podeu endevinar, la primera part de la teràpia va ser molt millor que l'altra. Naomi Klein assenyala que es pot observar un mètode similar de xoc en les opinions de Milton Herostrates, un "eminent" economista, guru fins i tot d'un dels pares del neoliberalisme modern. Autor de nombrosos aforismes coneguts i, com molts pensen, també: no hi ha sopars gratuïts, quan el nivell puja, tots els vaixells puguen. També és l'autor de la tesi "òbvia" sobre la connexió inseparable entre el lliure mercat i la democràcia, i, de fet, els Chicago Chicago més fidels i devots ho van provar a Xile després del derrocament i l'assassinat del president democràticament elegit Salvador Allende. La tesi ha estat totalment confirmada: a Xile hi ha hagut un mercat lliure amb una clara tendència a la generosa hospitalitat cap a les empreses nord-americanes i la dictadura democràtica, innocent i sense sang d'Augusto Pinochet. Els estadis convertits en presons havien de proporcionar espai als enemics detinguts del règim democràtic i de lliure mercat. I la mort del poeta de Pablo Neruda i un ardent crític de les accions de la junta de Pinochet van sorgir de causes naturals, i no d'una suposada intoxicació, que apareix de tant en tant, desapareix. És una llàstima que Thomas Hobbes adverteixi a Milton Herostrates: homo homini lupus est. Tot i que Herostrates va poder transcriure i modernitzar el pensament d'Hobbes: homo homini mercator est.

El missatge general de Naomi Klein és molt conegut i molt conegut per algunes raons desconegudes, encara són oblidades. El desig d'aplanar els tipus impositius resulta en el fet que els rics augmentin la seva riquesa, mentre que cada vegada menys donen a tota la comunitat. La classe mitjana també es redueix dràsticament de manera sistemàtica a causa de les càrregues cada vegada més pesades que hi hagi sobre ella. La classe mitjana, que és la base del sistema capitalista. Era la base. Ara, la base és la propietat personal de les 8 persones més riques del món, amb més de la meitat de la riquesa mundial, és a dir, la resta: $7\,592\,000\,000 - 8 = 7\,591\,999\,992$ persones. És encara el capitalisme cognitiu neoliberal, o potser feudalisme postmanumista preapocalíptic supraindividualista?

A Polònia, el salari mitjà durant el primer trimestre del 2019 va ascendir a 490,94 PLN bruts, que suposen uns 15.684 USD per any. Al mateix temps, els béns de l'home més ric del món, Jeff Bezos,

van augmentar en un any en **19.000** milions de dòlars i van ascendir a **131.000** milions de dòlars. Així, Jeff Bezos va guanyar fins a **1 211 425 persones** que reben un salari mitjà en un any. El PIB de Polònia el 2018, calculat sobre dòlars, va ascendir a aproximadament 488 mil milions de dòlars EUA, és a dir, tota la població d'uns 38,43 milions de persones va treballar el mateix any que 25 Jeff Bezos. A Nigèria, el salari mitjà el 2018 era d'uns 1.494 dòlars, el que significa que Jeff Bezos va guanyar fins a **13.129.491 nigerians** en un any. Curiosament, en el rànquing dels països més rics del món, segons el PIB (paritat de poder adquisitiu), Polònia ocupa el lloc 23 i Nigèria és el 24. Què significa això? No sé, potser sobre la importància d'organitzar aquestes llistes d'acord amb aquest criteri. O potser el fet que tots els vaixells pugin i Jeff i 1 211 425 polonesos i 13 112 491 nigerians. És reconfortant. O potser la pregunta seria més interessant: quants vaixells s'ofeguen? No gaire, perquè hi ha una manca d'aigua potable a la Terra. Cada 20 segons a la Terra, una persona mor després de la set. I això és bo, perquè el vaixell no s'està ofegant. Gràcies als Chicago Boys i al seu Guru. Gràcies.

Això és el que fa Naomi Klein: demostra que les idees neoliberals radicals es posen en pràctica en cops, crisis polítiques o desastres naturals. Cop d'estat i l'assassinat de Salvador Allende a Xile, la caiguda del PRL, la invasió dels Estats Units a l'Iraq, la devastació de Nova Orleans per l'huracà Katrina. Sempre que estem ocupats assegurant la seguretat de nosaltres mateixos i dels nostres éssers estimats, la mà invisible del mercat entra i la porta, després de tot, a un ordre democràtic. Es poden multiplicar exemples: la guerra als Balcans, la guerra per a les Illes Malvines, l'11.09, la guerra a l'Afganistan, l'annexió de Crimea, la guerra a Síria, més i més atemptats terroristes / a mans de civils al voltant de 857 milions de còpies d'armes, el 85% d'armes petites existeix al món, però no té relació, probablement, etc., etc., etc ...

I tots els vaixells pugen. Fins i tot en un país ric com els EUA. És cert que prop de 50 milions de nord-americans / el 15% de la població total no té assegurança de salut. No hi ha vacances garantides per la Constitució. Però els EUA tenen prop de 50 tipus diferents de serveis especials. Per protecció. I fins i tot una vegada en la protecció de la NSA, va escoltar el telèfon privat d'Angela Merkel, tal com va revelar l'espia d'Edward Snowden.

Naomi Klein pregunta: Totes aquestes catàstrofes han estat realment inevitables? I respon presentant i analitzant l'evidència que alguns d'aquests cataclismes van ser induïts artificialment per crear un estat de xoc a la societat. Capitalisme de les catàstrofes. Jo diria que cap d'aquests cataclismes era necessari. Cap. Fins i tot les tempestes cada vegada més violentes, les sequeres i els huracans ens proporcionen cada vegada més consum i compra.

Es necessita una mitjana de **579.000 litres** d'aigua per produir un cotxe.

Primer resultat a Google després d'entrar: com estalviar aigua:

1. Apagueu l'aigua tot afeitant-vos i raspallant-vos les dents.
2. Canvieu la cisterna a un model amb l'opció de rentar més petita.
3. Ajustar o reparar l'aixeta de degoteig. Si l'aixeta goteja amb una freqüència d'1 gota durant 5 segons, durant l'any podrà arribar fins i tot a més de 2 mil. litres d'aigua!
4. Canvieu totes les aixetes a les que estalvien aigua.
5. No es torna a desenroscar completament l'aixeta quan es renti les mans.
6. Utilitzeu aixetes monocomandament. Batterie Roca ... / taki tam product placement /
7. No rentar sota aigua corrent.
8. Només inicieu la rentadora i el rentaplats quan estiguin plens.
9. Prengui una dutxa ràpida en lloc d'un bany.
10. No vessi aigua si es pot tornar a utilitzar. L'aigua després de la cocció es pot utilitzar per regar les plantes i l'aigua d'un bany per rentar el cotxe / no una dutxa ràpida? / - Així és com estalviaràs el que solia fer. Bé, a menys que prefereixes una dutxa ràpida i cotxes ràpids bruts.

Nota: els punts 2, 4, 6, animen les compres. És difícil trobar informació sobre la quantitat d'aigua necessària per produir una nova cisterna, tocar ... Vaig a risc: més del que podeu estalviar gràcies a ella.

O potser: utilitzeu el transport públic o les bicicletes de la ciutat en lloc de comprar un cotxe nou. Estalviaràs 599.000 litres d'aigua. Durant tota la vida, un home necessita uns 42.000 litres d'aigua. D'aquesta manera estalviaràs aigua per a tota la vida per a 14 persones. I en lloc de cada 20 segons, més persones moriran de set, cada 20.0001 segons.

Fins i tot el viatge més llarg comença per donar el primer pas. "Moltes pedres provoquen una allau. Moltes gotes d'aigua creen ones. Ni una sola cosa. "L'oceà consisteix en una gota d'aigua. O, si preferiu veure, mireu, vegeu el comptador del deute públic del professor Leszek Balcerowicz: hi ha molts problemes, però no es pot discutir raonablement dins d'aquesta pseudo-divergència sobre les desigualtats. S'utilitza per incitar a la gent contra els rics en lloc de centrar-se en el que és realment important. Honorablement. Naomi Klein truca al Sr. Balcerowicz als Chicago Boys d'Honor.

Ho sé, ja no es pot prendre, ja no es pot llegir. Aquesta és una ximple de filet, de Sasa a las. Manipulació bruta.

Paul Krugman, Joseph Stiglitz, Thomas Piketty també són economistes i professors. Però no Chicago Boys. Krugman (2008) i Stiglitz (2001) són encara guanyadors del premi Nobel. I un altre fals. El premi Nobel és un premi privat del Banc de Suècia, el Comitè Nobel no ho concedeix. Però la majoria dels premiats (10) van venir de la Universitat de Chicago. I el 1976 va rebre el premi mateix Gurú. Eróstrato. Krugman, Stiglitz i Piketty, cadascun d'ells, van escriure llibres significatius que indiquen els perills dels quals pot comportar l'aprofundiment de les desigualtats socials. Cops sagnants, revolucions sagnants i sagnants reprimides. Pseudodebata sobre desigualtats. Com sol ser el cas dels professors. Correcte, professor? Què és realment important? Després de tot, no els 20 segons, oi?

Esperança. Premis Nobel Econòmics dels darrers anys:

2015 - Angus Deaton; per a l'anàlisi del consum, la pobresa i la prosperitat,

2017 - Richard Thaler; per la seva contribució a l'economia del comportament,

2018 - William Nordhaus; per incloure el canvi climàtic en anàlisis macroeconòmiques a llarg termini,

2018 - Paul Romer; per incorporar les innovacions tecnològiques a anàlisis macroeconòmiques a llarg termini,

I al final d'aquests pseudo-arguments, 13 "curiositats" sobre desigualtats socials a partir del 2016 es troben al portal fakty.interia.pl. Així doncs, el professor tenia raó: fals.

1.62 Les persones més riques del món tenen tanta riquesa com la meitat més pobra del món: 3,500 milions de persones. (Oxfam); informació que ja no és vàlida; el 2018 només té 8 persones

2. A partir de 1990, els sous dels presidents d'empreses van augmentar un 300%. El salari de l'empleat mitjà, només un 4%, tenint en compte la inflació. (Institut de Política Econòmica); El Sr. President de Cyfrowy Polsat Herostrates va guanyar el 2013 aproximadament 340 833 PLN al mes; el salari mitjà del primer trimestre del 2019 a Polònia va ascendir a 490.5094 PLN brut.

3. En els anys 1973-2014, la productivitat de l'empleat nord-americà va augmentar en un 72,2 per cent, mentre que el seu salari mitjà per hora només era superior 9,2 per cent. El poder adquisitiu del salari mínim va disminuir en un 21% durant aquest temps. (Institut de política econòmica).

4. Des del 1974, un 1 per cent d'ingressos els més rics als EUA van augmentar un 275 per cent. (Richard Eskow)

5. El 1980, els presidents nord-americans van guanyar 42 vegades més que l'empleat mitjà. El 2015, 373 vegades més. (Richard Eskow)

6. La riquesa de mil britànics més rics s'ha duplicat des que va esclatar la crisi financera el 2008. Es va observar un patró similar en altres països occidentals. ("Guardian"); L'hahaha és certament fals.

7. Les bonificacions per als especuladors de Wall Street el 2014 van ser dues vegades més grans que els guanys de tots els empleats nord-americans de baix nivell. (Institut per a estudis de polítiques)

8. Entre 1979 i 2007, el benefici per cent. els més rics van créixer 10 vegades més ràpid que els guanys del 90 per cent. la societat. (Economic Policy Institute)

9. 188 de les 201 empreses més grans del món transfereixen part dels seus ingressos a paradisos fiscals. (Oxfam); wow, tots volem el paradís, per això segueixen existint 10.

10. 10 bilions de dòlars estan amagats als paradisos fiscals. (Oxfam) 11. 25 consellers delegats corporatius als EUA guanyen més que les seves grans empreses que paguen impostos (Institute for Policy Studies) 12. Si l'home més ric del món, Carlos Slim Helu, va gastar un milió de dòlars al dia, els diners serien de més de 220 anys. (Oxfam); també està fora de data, el 2018 la carrera cap al paradís va ser guanyada per algú més; el 2018, Carlos Slim Helu va caure al setè; Què passa amb aquests vaixells? 13. Es calcula que, el 2017, un 1%. els més rics seran més grans que la propietat de la resta de la humanitat. (Oxfam); oh, quina terrible equivocació, el 2018, 0.000000105374078% dels més rics tenia tant com la resta, la resta, els mateixos perdedors

Bona nit, somnis pacífics. Comproveu si l'aigua està degotejant de l'aixeta. Cada 5 segons una gota, cada 20 segons una persona.

Respect existence or expect resistance.